

เช่นเดียวกันครับ บันทึก [เที่ยวไปตามฝัน ๙ วันในฝรั่งเศส ตอนที่ 6 Avignon](#) ช่วยให้ผมได้ virtual tour อาวียง ล่วงหน้าก่อนออกจากบ้านไปสนามบินสุวรรณภูมิ

ที่ อาวียง (Avignon) เราจองโรงแรม [Avignon Hotel Monclar](#) , 13-15 Avenue Monclar ระหว่างวันที่ ๒ - ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ค่าที่พัก ๒ คืนเป็นเงิน ๒๑๐ ยูโร เราใช้ที่นี่เป็นค่ายพักพิง สำหรับเที่ยวแคว้น โปรวันซ์ (Provence) สาวน้อยกำหนดไปเที่ยวเมือง (Nimes) อาร์ล (Arles) และ มาร์แซย์ (Marseille)

คืนวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผมนอน (ที่โรงแรม อะธินา ปาร์ดีเยอ ลียง) ได้ประมาณ ๗ ชั่วโมง ด้วยความเมื่อยขา เพราะเดินมากและแบกเป้ด้วย เดินทางคราวนี้เป็นกรวดสอร่างกายที่ดีมาก ตอนนีผมนอนหลับเอง โดยไม่ต้องใช้ยานอนหลับช่วยเปลี่ยนเวลานอนแล้ว

เช้าวันที่ ๒ มิถุนายนเราตื่นด้วยนาฬิกาปลุก เวลา ๕ น. ลงไปกินอาหารเช้าเวลาก่อน ๖ น. พอ ๖.๓๐ เราก็ตื่นจากโรงแรมเสร็จพร้อมฝากกระเป๋าใหญ่ ๒ ใบไว้ เดินไปหาซื้อบัตรรถไฟไป อาวียงอง เทียว ๗.๒๐ น. รู้ว่าเป็นขบวน ๑๗๗๐๕ แต่ป้าย LCD สีน้ำเงินยังไม่บอกขบวน เราและผู้โดยสารคนอื่นๆ ไปยืนรอหน้าป้าย จนเวลา ๗.๑๖ น. จึงขึ้นว่า J ซึ่งโชคดี ขึ้นบันไดเลื่อนไปถึงถึงเลย และขึ้นไปถึงเจอตู้ชั้น ๑ เลย

ก่อนหน้านั้น สาวน้อยผู้รอบคอบ ปีบบังคับให้สามีไปที่ห้อง Accueil ไปถามขบวนรถ ter ที่เที่ยวตรง (ไม่ต้องเปลี่ยน ขบวน) จาก ลียง ไปเจนีวา ในวันที่ ๕ ได้ข้อมูลไม่ตรงกับที่ได้จากเมืองไทย แถมบางช่วงยัง ต้องจองเสียอีก ผมสงสัยว่าเจ้าหน้าที่คนนี้นั้นจะอึดอัดดี แต่ก็เป็นคนไม่ยืดหยุ่นนัก จึงไม่ขอให้เขาตรวจสอบเพิ่ม เราพบว่าธุรกิจรถไฟของฝรั่งเศสนี้ บริษัท TGV รุกหนัก ข้อมูลมักจะเน้นของ TGV ซึ่งแพงกว่า ต้องจอง และ EuroPass ต้องจ่ายเงินเพิ่ม ๘๐๐ บาทต่อคน ส่วนของบริษัท ter ฟรีตลอดและไม่ต้องจอง

ดูโดยสารเหมือนกับตอนเดินทางจาก อานซี - ลียง แก้อั้วใหญ่ นั่งสบาย พื้นรถปูพรม ผมหยิบตัว Flexi EuroPass มาลงวันที่ใช้งาน แต่วันนี้ผู้โดยสารหลายคน ขึ้นลงตามสถานีระหว่างทาง เปลี่ยนหน้ากัน ทิวทัศน์ ระหว่างทางเป็นเรือสวนไร่นา มีชลประทานอย่างดี มีระบบการให้น้ำแก่ต้นไม้ที่ปลูก ผมไม่เคยเห็นมาก่อน คือเป็นระบบให้น้ำแบบเป็นท่อเหนือต้นไม้ ตามยาวของไร่ มีล้อเลื่อนเลื่อนไปรดน้ำได้ตลอดไร่

ตู้รถไฟไม่มีป้ายบอกสถานีหน้า ประกาศมีเฉพาะภาษาฝรั่งเศส แต่ก็ไม่ได้ตรึงมาก เราใช้วิธีดูเวลาถึงสถานีที่เราจะลง คือ อาวียงอง รถไฟขบวนนี้ปลายทางที่ มาเซย์

อากาศอุ่นขึ้นเรื่อย ตอนเช้าเย็นสบาย แต่สายหน่อยก็อุ่น พยากรณ์อากาศว่าบ่ายนี้ที่อาวียงอง ๒๘ องศาเซลเซียส

ถึง อาวียงอง ๑๐.๔๑ น. มีป้ายบอกทางไปโรงแรม Monclar ไปพบพนักงานที่อึดอัดดีชื่อ Fred ขอบไปเมืองไทย เราทราบภายหลังว่า โรงแรมนี้จัดการโดยครอบครัว และคุณ เฟร็ด เป็นเจ้าของ คุณเฟร็ดแนะนำให้ เที่ยวเมือง อาร์ล เมืองเดียวพอ ไม่ต้องไป นีมส์ เพราะเหมือนกัน คือเที่ยวโบราณสถานโรมันและเมืองเก่ายุคกลาง แต่นีมส์ใหญ่กว่ามาก เที่ยวยากกว่า ได้เห็น อาร์ล ก็เหมือนเห็น นีมส์ ขนาดเล็ก เขาแนะนำว่าควรไปดู Pont Du Gard หรือสะพานทอดน้ำโรมัน

จากโรงแรม เราออกมาเดินเที่ยวเมืองอารียง ค้นเวลารถไฟออกเพื่อไปเที่ยว อาร์ลส

เที่ยวเมือง Arles ชมเมืองเก่าสมัยกลาง และยุคนั้นฟูศิลปะวิทยาการ (๒ มิถุนายน๒๕๕๗)

เราขึ้นรถไฟสายไป Marseilles St. Charles เที่ยว ๑๑.๔๔ น. สถานีเดียวถึง [Arles](#) รถขบวนนี้มีแต่ชั้น ๒ ลงจากรถถือแผนที่ที่คุณ Fred ให้มา เดินเข้าเมืองไปดูโบราณสถานอายุกว่าสองสหัสวรรษ เริ่มจาก Amphitheatre หรือสนามการแสดงรูปวงกลม มีอัฒจันทร์รอบ เราไม่ได้ซื้อตั๋วเข้าไปดู คิดว่าดูภายนอกเห็นภาพใหญ่ และถ่ายรูปได้สวยกว่า เมื่อเดินวนไปทางขวาก็พบสนามการแสดงครึ่งวงกลม และเล็กกว่า เรียกว่า Theatre Antique คือเก่ากว่า เราใช้เวลาสองชั่วโมงครึ่งเดินชมเมืองเก่าเกือบทั่วถึง เราเดินตามทางไปสู่แม่น้ำโรน (Rhone ฝรั่งเศสออกเสียงว่า โฮน) ไปชน Place Jean Baptist Massilone) นั่งพักที่ม้านั่งสาธารณะ แล้วเดินเลียบบแม่น้ำโรนกลับสู่สถานีรถไฟ

เมืองอาร์ลโฆษณาว่า แวน โก๊ะ มาอยู่ที่นี่ปีกว่า คงจะเป็นปีที่แกอารมณ์ฟุ้ง (mania) รุนแรง เพราะแกวาดภาพกว่า ๓๐๐ ภาพในช่วงนั้น ดังนั้นเขาจึงถือโอกาสขายแวนโก๊ะควบกับกิจการท่องเที่ยว ด้วยบ้านที่เขาเคยอยู่ และด้วย Van Gogh Mediatheque

วันนี้การรถไฟฝรั่งเศสเสียชื่อ รถขบวนจาก มาเซย์ เสียเวลา ๒๕ นาที

กลับจาก อาร์ลส ถึง อารียง บ่ายสี่โมงเศษ เราเดินไปนั่งที่บริเวณสวนสาธารณะข้าง Information Center เป็นสวนสาธารณะเล็กๆ แต่สวยงามและบรรยากาศดีมาก มีต้นไม้ดอกหอมหลายชนิด

สาวน้อยหมดแรงเสียแล้ว เราจึงเดินกลับไปซื้อแซนวิชและพิซซ่ากลับไปกินที่โรงแรม โรงแรม Avignon Hotel Monclar อยู่หลังสถานีรถไฟ ต้องเดินออกไปหน้าสถานี เมื่อถึงถนนใหญ่เลี้ยวขวา ไปจนถึง ทางแยกเลี้ยวขวาก็ที่ ไปลดใต้ทางรถไฟ โรงแรมอยู่ทางซ้ายมือ คุณ Fred เมื่อรู้ว่าเราเป็นคนไทย ก็โอภาปราศรัยแนะนำวิธีไปเที่ยวดีมาก ห้องพักมี ๒ เตียง เตียงหนึ่งใหญ่หน่อย ขนาดเท่าเตียงเดี่ยวที่ Athena Part-Dieu แต่ห้องน้ำเล็กหน่อย โรงแรมนี้มีข้อเด่นที่โรงแรมอื่นเท่าที่เราไปพักไม่มีคือ (๑) บริการด้วยหัวใจของความเป็นมนุษย์ ให้คำแนะนำ ปรีกษาเรื่องการเที่ยว (๒) มีตู้เย็นเล็กๆ ให้ (๓) มีของใช้ในห้องน้ำมากกว่าที่อื่น (๔) มีไวน์ให้ ๑ ขวด (๕) การตกแต่งห้องที่ตั้งใจทำให้น่าอยู่ แต่ก็ยังไม่ดี lotion กันผิวแห้ง ให้อยู่ดี

เช้าวันที่ ๓ มิถุนายน วันอังคาร เราตื่นเพราะนาฬิกาปลุกเวลา ๕ น. ได้นอนหลับสนิท คงเพราะความเหนื่อยจากการเดินทาง
พอตื่นขึ้นมาก็ได้ยินเสียงนกโตนดเกสรร้องให้ความสดชื่น แถมด้วยเสียงคูของนกเขา

อาหารเช้าที่โรงแรม อาวียง โอเทล มงคลา ดีกว่าที่คิด มีไข่ต้มแข็งปอกเปลือก เนยแข็ง และไส้กรอก และอื่นๆ มากมาย รวมทั้งผลไม้ ที่อร่อยที่สุดคือขนมปังฝรั่งเศส
และผมรู้สึกว่ามันดีให้ก่อรอยเป็นพิเศษ อาหารเช้านี้เขาคิดราคารวมในค่าห้องแล้ว เสียอย่างเดียว เขาเริ่มเปิด ๗.๓๐ น. ทำให้เราต้องรีบออกไปขึ้นรถไฟไป
หมักเซย (เรียกแบบฝรั่งเศส ออกเสียงกึ่งเซยกึ่งไซ)

เที่ยว มาร์เซย์ เมืองท่าเก่า (๓ มิถุนายน ๒๕๕๗)

เราไปรถไฟขบวนที่สามน้อยหัวหน้าทัวร์กำหนด ซึ่งออก ๘.๑๖ น. รถไฟมีเฉพาะชั้น ๒ แต่ขบวนนี้มีป้ายตัววิ่งบอกว่ารถไปไหน สถานีหน้าเป็นสถานีอะไร

รถไฟใช้เวลาชั่วโมงครึ่งก็ถึง หมักเซย ([Marseille](#))

รถจอดสถานี (Prochain arret ออกเสียงว่า โปชินนาเร่ท) ระหว่างทางต่อไปนี้ : Arles, St. Martin Le Caux ซักมักต้า เลอควัวซ, Miramas มิรามาส, St. Chamas,
Rognac หรือยัค, Vitrolles Aeroport Marseille, Pas-Des-Lanciers, L'Estaque เลสตาร์ก, Marseille Mediterranee (Arenc Euromediterranee),
สุดปลายทางที่ หมักเซย แซงชาร์ลส์ (Marseille St. Charles)

บนรถไฟวันนี้ ได้เห็น จนท. ตรวจตั๋ว (สวมเสื้อยืด หมวกแก๊ป) อายุกลางคน มาพร้อมกับนายตรวจหนุ่มๆ ซึ่งแต่งสากลเต็มยศ มายืนสังเกตการณ์อยู่ห่างๆ

สถานีรถไฟ และทางรถไฟในยุโรปต่างจากรถไฟบ้านเราอย่างสิ้นเชิงอยู่อย่างหนึ่ง คือของเขามีสายไฟระโยงระยาง เพราะรถไฟของเขาเป็นรถไฟฟ้าทั้งหมด
น่าจะถือได้ว่า นั่นเป็นความก้าวหน้าสำคัญของระบบขนส่งทางไกล เป็นโครงข่ายทั่วประเทศ ที่ของเรายังพัฒนาไม่ถึง หรือถ้าหลงไปเป็นครั้งคราว

สามน้อยกับผมวางยุทธศาสตร์เที่ยวเมืองใหญ่ ด้วยการซื้อ Day Ticket นั่งรถไฟให้มากที่สุด ให้พอดีกับสังขารคนแก่

เมื่อไปถึงสถานี Marseille St. Charles เราเข้าไปถาม Information Center ขอแผนที่ ขอแผนที่ Public Transport ชมเมือง และวิธีไปซื้อตั๋ววัน (๒๔ ชั่วโมง) เมื่อซื้อตั๋วได้แล้ว ก็คิดจะนั่งรถเมย์ไปท่าเรือเก่า (Vieux Port) ถามเขา ได้ความว่าต้องไปรถใต้ดิน นั่งรถใต้ดินไปเพียง ๒ ป้ายก็ถึง ไปเดินแถวอยู่พักหนึ่ง สาวน้อยชวนไปหา Information Center เราถามวิธีชมเมือง ๒ - ๓ ชั่วโมงแบบคนแก่เดินมากไม่ได้ ก็ได้วิธีขึ้นรถบัสเที่ยว ๒ สาย ไปกลับสายละ ๑ ชั่วโมง คือสาย ๘๓ เลียบริมทะเล ไป Round Point du Prado กับสาย ๖๐ ขึ้นเขาไปวิหาร Notre Dame de la Garde เพื่อชมวิว และทำให้บริษัทอินโบสถ์ (คาทอลิก)

เป็นความสำเร็จในการเที่ยวชมเมือง หมักเขย แบบคนแก่ ที่ได้ชมแบบไม่ต้องเดินมาก แต่ได้เห็นมาก ได้เห็นวิวทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เห็นเกาะ ๒ เกาะในอ่าว เกาะหนึ่งเป็นป้อมปราการป้องกันเมือง และต่อมาเป็นที่กักกันนักโทษ อีกเกาะหนึ่งเคยใช้เป็นที่พักกันผู้ป่วยไข้เหลือง

รถบัสสาย ๖๐ พาเราไต่ขึ้นเขาลูกเดียว ไปจนสุดทางที่มหาวิหาร นอเตรอดาม แล้วเราต้องขึ้นบันไดไปที่ระดับ เพื่อชมวิว สลับกับเข้าชมโบสถ์ ได้ชมวิวและถ่ายรูปสวย

เราจับรถไฟเที่ยว ๑๔.๑๐ น. กลับ อาวียง สาวน้อยบอกว่า เทียนนี้แหละที่เราเคยเสียเงินเมื่อวานนี้ที่ อาร์ล วันนี้ตรงเวลา แต่โบกี้ทรุดโทรมมาก และอากาศร้อนอบอ้าว สงสัยแอร์เสีย

สรุปว่า ที่ หมักเขย เราไปดูเฉพาะส่วนเมืองเก่า ไม่ได้ไปดูส่วนเมืองใหม่ ที่ทันสมัยใหม่เอี่ยมที่เขาเรียกว่า Marseille Euromediterranee

กลับถึงสถานี อาวียง ซ็อดร์ (Avignon Centre) เกือบ ๑๖ น. เรากลับไปพักผ่อนที่โรงแรม ซึ่งมีเครื่องปรับอากาศเย็นสบาย หลังจากนั่งอบความร้อนในตู้รถไฟมาตลอดทาง

เกือบ ๑๘ น. เราออกไปเดินเล่น ซ็อดร์แซนวิชเจ้าอร่อยที่ชื่อเมือวาน ชื่อร้าน Pains – Sandwicherie – Tarterie ไปนั่งกินที่สวนสาธารณะใกล้ Information Centre สาวน้อยเห็นขนม ทาร์ต นึกถึงชื่อไปหนึ่งชิ้น ชมว่าอร่อยมาก วันนี้สวนสาธารณะน่านั่งน้อยกว่าเมือวาน เพราะอากาศร้อน และไม่มีลม ขากลับเราลองนั่งรถ CityZen รอบเมืองในเวลา ๑๒ นาที จอดตามป้ายต่างๆ เป็นรถเล็กๆ นั่งได้ไม่ถึง ๑๐ คน ราคาคนละ ๕๐ เซ็นต์ แล้วเดินกลับมาพักผ่อนและเขียนบันทึกที่โรงแรม

๔ มิถุนายน ตอนเช้าเที่ยว อาวียง บ่ายเดินทางกลับ ลียง วันนี้พอเจอหน้าเจ้าของโรงแรมคนพอ เขาก็บอกว่าวันนี้อากาศไม่ดี แต่เราก็โชคดีที่โดนฝนพราๆ เล็กน้อยเท่านั้น ระหว่างเดินเที่ยว

อาวียง อติศตวรรษที่เก้านอกกรุงโรม

ในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๔ ด้วยเหตุผลทางการเมือง ศูนย์กลางศาสนาของอิตาลี ย้ายจากโรมไปอยู่ที่ อาวียง เราไปชมวังของพระสันตปาปา ([Palais des Papes](#)) ซึ่ง UNESCO ยกย่องให้เป็นมรดกโลก เดินขึ้นเดินลงปราสาทที่กว้างใหญ่ มีหลายชั้นและมีห้องต่างๆ มากมาย ทั้งห้องรับรองแขก ห้องเลี้ยงอาหาร โรงครัว ห้องอ่านหนังสือ ห้องช่างนักโทษ โดยเราต้องไม่ลืมว่า เราไปชมอาคารที่ก่อสร้างขึ้นใช้งานเมื่อ ๗๐๐ ปีมาแล้ว ที่วิธีการดำเนินชีวิตของผู้คน ต่างจากสมัยนี้มากมาย รวมทั้งเขาบอกว่าหลังจากไม่ได้เป็นวังของโป๊ป เพราะโป๊ปย้ายกลับไปอยู่ที่โรมอย่างเดิม มีการรื้ออาคารบางส่วน และต่อเติมบางส่วน อีกหลายครั้ง

ค่าเข้าชมวังคนละ ๙ ยูโร ค่าเช่า audio guide คนละ 2 ยูโร การชมด้วย audio guide ช่วยมาก เขาใช้ระบบให้เรากดหมายเลข เครื่องก็จะ sync กับ wifi มีเสียงอธิบายออกมาทางลำโพงเล็กๆ ที่ตั้งพอที่ผม จะอาศัยฟังของสาวน้อยได้ เครื่องนี้หรือเพิ่มเสียงไม่ได้ เป็นวิธีให้บริการชมพิพิธภัณฑ์ที่น่าเอาอย่าง กรมศิลปากรน่าจะร่วมมือกับ NECTEC / NSTDA ทำระบบนี้ขึ้นใช้เอง กับพิพิธภัณฑ์ทั่วประเทศ

ชมวังของโป๊ปอยู่ราว ๒ ชั่วโมง แล้วเดินไปทางเมืองเก่าสู่แม่น้ำโรน ไปชมสะพานขาด (Pont D'Avignon หรือ St. Benezet Bridge) จุดที่คนชอบถ่ายรูปที่สุดแห่งหนึ่งถ่ายรูปเสร็จสาวน้อยก็หมดแรง เดินกลับไปนั่งพักที่สถานีรถไฟ ผมเดินกลับโรงแรม ไปเอากะเป๋ และรำลาคคุณ Fred

ผมขอแนะนำว่า เมือง อาวียง น่าเที่ยวครับ อาจค้นลู่ทางไปเที่ยวได้ที่ www.avignon-tourisme.com

เราไปนั่งรอในสถานีรถไฟเป็นเวลาชั่วโมงเศษ ได้เห็นเหตุการณ์ไม่เรียบร้อยที่สถานี จึงมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยกว่าสิบคนมาออกกันอยู่ และมีการตรวจบัตรผู้โดยสารอย่างเข้มงวด เขามาขอคู่มือของเราด้วย

เรานั่งรถ ter ขบวน 14.18 น. ไป ลียง ได้พบหนุ่มสาวชาวจีนมาขึ้นนี่มุน เรบอกว่าเรามาขึ้นนี่มุนเหมือนกัน แต่เป็นครั้งที่ ๓๐ เจ้าบ่าวทำงานที่ China National Radio

ระหว่างนั่งรถไฟจาก อาวียง ไป ลียง ผนตก

ผมมาอ่านพบในแผ่นพับที่หยิบมาจาก Information Center ที่ อาวียง ว่ามีทัวร์ที่น่าสนใจของ [Provence Panorama Sightseeing Tours](#) ทัวร์ที่ 7 Provence Best of ใช้เวลาทั้งวัน ราคาคนละ ๔๕ ยูโร หากผมรู้จัก ทัวร์นี้ก่อน ผมจะเลือกไปทัวร์นี้ แทนที่จะไป มาร์เซย์

ชีวิตที่พอเพียง : ๒๑๙๑. ควงสาวเที่ยวฝรั่งเศส ๕. อาวียง

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันศุกร์ที่ 11 กรกฎาคม 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันศุกร์ที่ 11 กรกฎาคม 2014 เวลา 13:16 น.

นอกจากนั้น ยังมีแผนพบ [Bienvenue en Provence](#) แนะนำสถานที่เที่ยวในแคว้น โปรวอง ๔๒ ที่ ที่ผมสนใจที่สุดคือ สะพานส่งน้ำโรมัน [Pont du Gard](#)

วิจารณ์ พานิช

๓ มิ.ย. ๕๗ โรงแรม Avignon Hotel Monclar

ปรับปรุง ๔ มิ.ย. ๕๗ บนรถไฟกลับ ลียง

วิจารณ์ พานิช

ดูภาพประกอบโปรดกด Link : <http://www.gotoknow.org/posts/571421>